

VI Lenin

Direktiv till sovjetdelegationen på Genuakonferensen

1. Förslag till direktiv från RKP(b):s CK till sovjetdelegationen på Genuakonferensen

Jag föreslår att CK-direktiven skall innehålla följande:

Utan att godkänna expertförteckningen föreslår CK de i förteckningen upptagna kandidaterna att inom loppet av en vecka inkomma med en kortfattade översikt över *programmet* och *taktiken* för hela Genuakonferensen (i de frågor som hör till expertens kompetens). Alla folkkommissarier måste inom två dagar *skriftligt* utlåta sig om och gå i borgen för sina expertkandidater. Gör sig experterna till åtlöje i Europa kommer både de själva och folkkommissarierna att ställas till ansvar.

Som vidareutveckling och komplettering till direktiven beträffande Genuakonferensen *föreslår jag följande*:

1. Utan att i förväg avgöra frågan om formen och tiden för vår delegations motsvarande framträdande anser CK det vara dess obetingade plikt att utveckla ett fullständigt, självständigt och helgjutet program i alla grundfrågor.

2. Programmet bör vara borgerligt pacifistiskt, samtidigt som delegationen otvetydigt i god tid förklarar att vi här inte för fram det för våra åsikter enda genuina kommunistiska programmet (i korthet vad det går ut på). Orsaken är att vi vill föreslå de övriga delegationerna, vilka intar en principiellt annorlunda ståndpunkt, en rad palliativ och åtgärder av reformistisk typ, vilka delvis redan förts fram i England och andra kapitalistiska länder av personer som hyser borgerliga åsikter. Under vissa förutsättningar kunde ett sådant palliativprogram dock underlätta det nutida svåra läget (en utväg ur vilket endast kan tryggas genom en definitiv brytning med alla det kapitalistiska ägandets rötter).

3. En ungefärlig uppräknig av huvudpunkterna i programmet:

- (1) alla skulder annulleras;
- (2) den "irländska" lösningen tillämpas på alla kolonier och beroende länder och nationer;
- (3) Versaillesfördraget revideras radikalt;
- (4) förmånliga lån lämnas länder som värst härjats av kriget och dessutom har små möjligheter att resa sig självständigt samt är av största betydelse för världsekonomin som eventuella leverantörer av stora mängder livsmedel och råvaror;
- (5) en enhetlig internationell guldvaluta fastställs för flera länder och åtgärder för denna valutas införande utstakas;
- (6) en överenskommelse upprättas mellan en rad länder om bekämpningsåtgärder mot inflation och penningvärdets försämring (några av dessa åtgärder bör nämnas);
- (7) en överenskommelse uppnås mellan en rad länder om bekämpande av bränslekrisen och åtgärder för det mest rationella och sparsamma utnyttjande av kraftkällor på basis av en enhetlig och planerlig elektrifiering;
- (8) detsamma beträffande de mest brådskande – utifrån möjligheten att föra fram råvaror och livsmedel – åtgärderna för reorganisering och förbättring av världstransporterna.

Osv.

4. Detta program bör utvecklas i tal eller, om detta är omöjligt, tryckas på 3-4 europeiska språk och distribueras till delegaterna och pressen (åtminstone i form av en kort översikt). (Publiceras bör det i varje fall.)

5. Som experter kan accepteras endast personer i stånd att utveckla, motivera och försvara ett sådant program (den ena eller andra delen) och som *gett prov på denna förmåga*. Experterna skall för

Europa publicera och *underteckna* sina program och planer. (Programmet kommer att ge eko i Tredje internationalens press – ett sådant försök att ”övertyga” skadar inte men är nästan gagnlöst, eftersom det är en *revolution som behövs* – och i Andra och 2 1/2-internationalens press – där får vi se vad de kommer att säga.)

Skrivet den 6 februari 1922.

Publicerat in extenso ffg. sid. 382-384 i V. I. Lenin, *Samlade verk*, 5:e ry. uppl., b. 44, 1964

V. I. Lenin, *Samlade verk*, 44, 44 b. , 5:e ry. uppl. b. 44, 1964, sid. 382-384

2. Brev till G. V. Tjtjerin

Kamrat Tjtjerin! Ni är alltför nervös. Vi hinner diskutera hur vi skall gå tillväga i Genua den 22 eller 23 februari.

Pacifismen har både Ni och jag bekämpat i egenskap av program för proletarietets revolutionära parti. Det är klart. Men vem har väl någonsin bestridit att partiet kan utnyttja pacifisterna för uppluckring av fienden, borgerligheten?

Er *Lenin*

V. I. Lenin, *Samlade verk*, 5:e ry. uppl., b. 54, sid. 170-171

3. Förslag till beslut av RKP(b):s CK om den sovjetiska Genuadelegationens uppgifter

Endast till politbyråmedlemmarna som rundbrev

Förslag till CK-beslut

1. CK erkänner som korrekt den värdering av läget och uppgifterna (för vår delegation i Genua) som ges i kamrat Litvinovs teser.
2. CK bekräftar att vice ordföranden kamrat Tjtjerin har alla befogenheter som tillkommer delegationsordföranden.
3. I händelse av kamrat Tjtjerins sjukdom eller avresa övergår hans befogenheter i tur och ordning till en av de två trojkorna: a) Litvinov, Krasin och Rakovskij; b) Litvinov, Ioffe och Vorovskij.
4. Frågan om ett erkännande av Cannesvillkoren bör delegationen söka undvika. Om det inte lyckas och om vi ställs inför ett direkt ultimatum så bör man försöka föra fram Krasins formel: ”Alla länder erkänner sina statsskulder och förpliktar sig att ersätta skador och förluster förorsakade genom sina regeringars åtgärder.”

Ifall inte heller detta lyckas bör en brytning accepteras. Härvid bör med all tydlighet förklaras att vi är redo att erkänna privata skulder, men då vi inte vill leka kurragömma påpekar vi att vi anser att de, liksom hela summan av våra förpliktelser överhuvudtaget, uppvägs av våra motanspråk. Någon skiljeman mellan oss och alla de borgerliga länderna kan vi inte gå med på, eftersom tvisten gäller två olika äganderättssystem.

Om det går till brytning måste den främsta och enda orsaken föras fram så klart som möjligt: snikenheten hos en handfull privatkapitalister, Urquhart m. fl., vilkas ärenden regeringarna går.

Som en sista eftergift åt dessa kapitalister föreslås deras företrädesrätt till koncessioner (dvs. om X beviljas koncession på deras tidigare egendom, helt eller delvis, så förpliktar vi oss att på samma villkor ge företräde åt den förra ägaren).

5. Eftersom borgarna kan försöka förhindra oss att utveckla vårt program så bör vi göra vårt bästa för att redan i det första talet, om inte utveckla så redogöra för det, hänvisa till eller åtminstone skissera upp det (för att omgående offentliggöra det i detalj).

6. Vårt program består i att utan att dölja våra kommunistiska åsikter dock nöja oss med en mycket kort och allmän hänvisning till dem (exempelvis i en bisats), och direkt förklara att vi inte anser det vara på sin plats att förkunna våra åsikter här emedan vi är ute efter ett handelsavtal och ett försök att komma överens med den pacifistiska delen av det andra (borgerliga) lägret.

Som den pacifistiska delen av det andra lägret (eller ni kan ta någon annan, speciellt vald artig benämning) bör vi betrakta och nämna den småborgerliga, pacifistiska och halvpacifistiska demokratin av typ Andra och 2 1/2-internationalen, därefter av Keynes' typ osv.

En av våra viktigaste politiska uppgifter i Genua – om inte den allra viktigaste – är att avskilja denna flygel i hela det borgerliga lägret, stryka den medhårs, förklara att det från vår synpunkt är möjligt och önskvärt att med dem uppnå inte bara en handelsöverenskommelse utan också en politisk (som en av de ringa möjligheter som finns för kapitalismens fredliga utveckling till det nya samhällsskicket, vilket vi som kommunister inte tror på så mycket men vilket vi – som företrädare för en stat som konfronterats med ett fientligt flertal andra stater – är beredda och anser vara vår plikt att pröva).

Allt som bara är möjligt och t. o. m. en del som är omöjligt bör göras för att för det första stärka bourgeoisins pacifistiska flygel och åtminstone något öka dess chanser i ett val och för det andra splittra de borgerliga ländernas enade front mot oss i Genua. Detta är vår politiska dubbeluppgift i Genua. Däremot ingalunda en utveckling av de kommunistiska åsikterna.

7. Att på allt sätt så detaljerat som möjligt försöka utveckla och offentligt bekantgöra (om inte i talen så i pressen) en plan för folkhushållningens återuppbygge i Ryssland och Europa – i den riktning som statsplanekommisionen arbetar och på grundvalen av detta arbete.

8. Om det borgerliga lägret förelägger oss ett ultimatum i Genua att lämna pacifismen därhän och endast ta upp frågor inom handelns snäva område, så bör vi beklaga detta men böja oss för ultimatumet och förklara att vi har två mål på konferensen, dels ett pacifistiskt och dels ett handelspolitiskt. Bara det senare blir alltså kvar.

9. CK anförtror delegationen att i detalj utarbeta det pacifistiska programmet och inskränker sig till en allmän anvisning: att söka utveckla det bredast möjligt i syfte att djupt skilja världsbourgeoisins pacifistiska läger från det ohyfsat borgerliga, aggressivt borgerliga, reaktionärt borgerliga lägret.

10. I handels- och koncessionsfrågan (inklusive frågan om lån) bör som främsta garanti ställas skogarna i norr osv. Vi går inte med på intrång på vår stats rättigheter. Inga fördrag får slutas utan CK:s samtycke per telegraf.

Lenin

Skrivet den 24 februari 1922.

Publicerat ffg. i V. I. Lenin, *Samlade verk*, 5:e ry. uppl., b. 44, 1964

V. I. Lenin, *Samlade verk*, 5:e ry. uppl., b. 44, sid. 406-408